

Vôňa mandarínok

Martin Monsberger 1.B

Jedného dňa som bol na obede,
bolo to takmer o 2 poobede
Lokše, bryndza, guláš segedínsky,
a ako dezert mandarínky.

Objala ma božská vôňa,
čerstvo okúpaného koňa
Ale nie, robím si srandu,
pri mandarínkach som stretol Vandu.

Bola ich tam plná hárba,
nehanbila by sa za nich ani susedkina brva
ako na nich závistlivo z vedľajšej bytovky stieň mrhá.

Ja si vyberám tú najviac voňavú,
no zároveň aj veľmi mrňavú.

Prilákala ma jej vôňa,
takmer ako tôňa Fialiek,
v botanickej záhrade
na moje neduhy liek.

Kyslosť mi vybila bacily, baktérie,
už sa nebojím žiadnej artérie.
Sladkosť navrátila chuť do života,
energického ako katóda.
Vitamíny, minerály otrávia zlé vírusy,
ani k lekárovi chodiť nemusím.

A tá vôňa, žiarivá, výrazná,
musím sa Vám priznať,
Pripomenula mi leto bujaré
keď som mal takmer namále.
V Turecku na trhu pri kúpe,
tiež takých istých mandarínok.

Po Turecky predavač rozprával,
aj som si trochu zanádal.
Pantomímu on nepochopil,
a tak som sa mandarínok chopil,
Zaplatil som nad sumu,
oj, to bolo od rodiny lomozu.

Jeseň však akurát maľuje u nás stromy,
ďalšiu mandarínku už nemusím,
Radšej si dám jablká od starej mamy,
tou druhou Vandu poteším.